

udsolgt, der var ikke mere. Man maatte gøre en stor Bestilling, inden de kunde tage fat igen. Det kan være, at den højtærede Konseilspræsident vil sige, at det er en Fabel, men saa vil jeg dertil svare, at det er en af de gode, gamle Fabler, der indeholde en indre Sandhed, som er i høj Grad god til Belæring.

Hermed tror jeg at have tilbagevist et Par af de Argumenter, som den højtærede Konseilspræsident anførte imod Forslaget. De andre Argumenter, der ere blevne gjorte gældende, have været endnu mere betydningsløse, og dem skal jeg ikke komme ind paa, bl. a. for ikke at trætte det høje Ting. I det kgl. aabne Brev af 8. Juni 1808 staa der henimod Slutningen, at naar nogen Dannebrogsmænd eller Ridder skulde ved Domstolene vorde tiltalt eller saggivet for saadan Handling, der kunde medføre den offentlige Agtelses Fortabelse, skal den tiltalte eller saggivne indtil videre forbydes at bære sit Ordens-tegn. Jeg vil tillade mig at spørge den ærede Konseilspræsident, om en Mand, der offentlig beskyldes for saadanne Handlinger, der berøve ham den medborgerlige Agtelse, kan sidde disse Beskyldninger overhørig og dog bevare sit Dannebrogskors? Hvis en Mand f. Eks. beskyldes for at have drevet Aager, der jo er en kriminel Forbrydelse, kan han saa sidde denne Beskyldning overhørig og vedblive at være Ridder og Landets gode Mand under den ærede Venstregering?

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget. Jeg er overbevist om, at det vil blive til Lov før eller senere. Baade Højre og Venstre staa i den Retning i Gæld til Demokratiet. Da vi i sin Tid havde Forfatningskampen her i Danmark, lovede Højre at sørge for at faa et Forbud mod Ordener og Titler ind i Forfatningen selv, eller det erklærede i alt Fald, at en saadan Bestemmelse kunde vedtages ved særlig Lov. Og Venstre sagde den Gang, at det at forbyde Adel, Ordener og Titler var opsat, men ikke opgivet. Nu sidde disse Venstremænds Sønner i Regeringen, og jeg tror, at de en Gang ville vaagne til Erkendelse af, at dette er et godt demokratisk Forslag. Jeg har derfor det bedste Haab om Lovforslagets videre Gang og skal anbefale det til det høje Ting.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Det ærede Medlem fremførte ikke noget i sin Tale i Dag ud over, hvad han gjorde i Fjor. Han prøvede forgæves paa

i Dag at gendrive, hvad jeg har sagt i Fjor, — altsaa efter et Aars Forløb — og jeg skal derfor, hvad Lovforslaget angaar, ganske henholde mig til mine Udtalelser i Fjor. Jeg finder det ikke nødvendent at gentage dem.

Derimod skal jeg svare paa et Par Henstillinger eller Spørgsmaal, som det ærede Medlem rettede til mig. Det ærede Medlem fremdrog en Bladudtalelse om en Fisker fra Harboøre, der skulde have deltaget i 71 Strandinger og reddet 500 Mennesker. Han var nu højt til Aars og ønskede Redningsmedaillen. Det ærede Medlem henstillede indtrængende til mig at dekorere den vedkommende Mand. (*Winnblad*: Nej, ikke dekorere). At give en Redningsmedaille kan jo ikke kaldes andet. Det er i og for sig besynderligt, at i det Øjeblik, det ærede Medlem vil have alt slikt afskaffet, benytter han Lejligheden til at henstille til Ministeren at foretage en Dekoration, mens det endnu er Tid. Men det skal jeg nu lade ligge; for det er jo ikke synderlig magtpaaliggende. Jeg skal foranlediget af det ærede Medlems Henstilling, undersøge, hvordan det forholder sig med den paagældende Mand. Jeg er nemlig ikke paa Forhaand sikker paa, at fordi en Ting er oplyst i et Blad, den da forholder sig saaledes. Der fremsættes ofte Ting i Bladene, der ikke ere overensstemmende med Virkeligheden. Hvad Redningsmandskabet paa Vestkysten angaar, skal jeg sige, at der tages meget Hensyn til den Gerning, de udøve, og naar de have tjent længe og tro ved Redningsvæsenet, blive de dekorerede enten med Redningsmedaillen i Sølv eller med Sølvkorset eller belønnede paa anden Maade. Men jeg skal, som sagt, undersøge Tilfældet nærmere, og maaske kan jeg saa faa Lejlighed til at meddele, hvorledes det forholder sig med den vedkommende.

Det ærede Medlem spurgte, om jeg vilde lade foretage noget i Anledning af en Bladmeddelelse om, at der var solgt en Titel oppe paa Island. Jeg ved ikke noget om, at der er solgt en Titel paa Island. Jeg er overbevist om, at det ikke er Tilfældet, og at Bladmeddelelsen er ganske urigtig. Jeg finder derfor ingen Grund til at lade foretage nogen som helst Undersøgelse i Anledning af en saadan Bladmeddelelse. Hvis det ærede Medlem vil indgive til vedkommende Minister en Betsværing med Navns Underskrift, kan der maaske være Grund for vedkommende til at tage Spørgsmaalet under Overvejelse. En Bladmeddelelse om, at Ordenskapitlet